

பண்டையத் தமிழரின் நீர்த் தேவைகளும் அதன் பயன்பாட்டு முறைகளும் Water Needs and Usage Practices of Ancient Tamils

முனைவர் க.விஜயராகவன்,

தலைவர் - தமிழ்த்துறை,

சோனா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, சேலம்-5, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Email: sonaragavan@gmail.com, ORCID:

Dr. G. Vijayaragavan,

Head – Assistant Professor in Tamil, SONA College of Arts and Science, Salem-5, Tamil Nadu, India.

Abstract:

Nature is an integral part of human life. All living things can survive, not just humans. It is impossible to live without nature. In this way, water is based on the development and movement of life in harmony with nature. It is noteworthy that many people, including Valluvar, have always emphasized the importance of water in their works. This paper examines the need for water in the lives of literate Tamils and the creative initiatives they have taken to harness it.

Keywords: Water Management, Irrigation, Water Utilization, Aarey, Kulam, Well, Sea, Madagu, Kalingu,

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

மானுட வாழ்வியலில் இயற்கை என்பது ஓர் வரம். இயற்கையை சூழ்ந்த வாழ்வியலையே மனித இனம் மட்டுமன்றி உயிர்கள் யாவும் வாழ இயலும். இயற்கையை தவிர்த்து வாழ்தல் என்பது இயலாத ஒன்று. இப்படி இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வியலில் நீர் என்பது உயிர்களின் வளர்ச்சியையும் இயக்கத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. வள்ளுவர் தொடங்கி பலரும் தங்களது படைப்புகளில் நீரின் இன்றியமையாமையை காலம்தோறும் உணர்த்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. அந்தவகையில் இலக்கியங்களின் வழி உணரலாகும் தமிழர்களின் வாழ்வியலில் நீரின் தேவைகளைப் பற்றியும் அவர்கள் அதனை பயன்படுத்துவதற்கு கையாண்ட ஆக்கப்பூர்வமான முன்னெடுப்புகள் பற்றியும் இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை ஆய்வு செய்து கருத்துரைகளை முன் வைக்கிறது.

திறவுச்சொற்கள்: நீர் மேலாண்மை, பாசனமுறை, நீர் பயன்பாடு, ஏறி, குளம், கிணறு, கடல், மதகு, கலிங்கு, சுனை.

முன்னுரை:

தமிழ் இலக்கியங்களில் நீர் மேலாண்மை குறித்தும், மழைநீரை சேமித்து வைப்பது, ஏரிகள் மற்றும் குளங்களை அமைப்பது, நீர் வரத்து கால்வாய்களை சீரமைப்பது போன்ற நீர் மேலாண்மை முறைகள் பற்றியும் இலக்கியங்களில் பேசப்பட்டுள்ளன. நீர்ப்பாசனத்திற்கு, குடிப்பதற்கு, குளிப்பதற்கு, தொழில் பயன்பாட்டிற்கு என பல்வேறு தேவைகளுக்கு நீர் பயன்படுத்தப்பட்டது பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. குளம், கேணி, ஆறு ஆகிய நீர்நிலைகளை பராமரிப்பதின் முக்கியத்துவத்தையும்,

ஆற்றுநீர் வற்றிய காலங்களில் ஊற்றுநீர் தோண்டி பயன்படுத்தியதைய மக்களின் வாழ்வியலையும் இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது. சங்க காலத்திலேயே நீரை சேமித்து வைக்கும் முறைகள் கையாளப்பட்டதாகவும், அது அக்கால மக்களின் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப அறிவை வெளிப்படுத்துவதாகவும் இருந்துள்ளது. இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை நீர் சார்ந்த தேவைகளையும் அதனை பயன்படுத்திய நீரியல் மேலாண்மையையும் மக்களின் வாழ்வியலையும் ஆய்வதாக அமைகிறது.

மழை இல்லை என்றால் உலகில் ஒழுக்கம் கெடும். உலகில் தர்மமும், அறமும், ஒழுக்கமும் நிலைத்து வாழ மழை தேவை. மழை இல்லாவிட்டால் உணவு இல்லை. உணவு இல்லாவிட்டால் பசியாழ் உயிர்கள் வாடி வருந்தும். அதையே, பசி வர பத்தும் பறந்து போகும் என்பர் முன்னோர்.

“மானம் குலம் கல்வி வண்மை அறிவுடைமை
தானம் தவம் உயர்ச்சி தாளாண்மை - தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர் மேல் காழுறுதல் பத்தும்
பசி வந்திடப் பறந்து போம்”

நல்வழி. பா.எண்.26

என்று ஒளவை குறிப்பிடுகிறார். இதனை வள்ளுவர்,

“நீரின்றி அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின்று அமையாது ஒழுக்கு”

திருக்குறள், கு.எண். 20

தன் குறள் மூலம், நீர் இல்லையேல் இவ்வுலகில் எதுவும் இல்லை என்பதை வலியுறுத்துகிறார். தமிழ் இலக்கியங்கள், குறிப்பாக சங்க இலக்கியங்கள், நீரின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்துகின்றன.

“விசம்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற் றாங்கே
பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது”

திருக்குறள், கு.எண். 16

வானில் இருந்து பெறப்படும் நீரே உயிர்களுக்கு அடிப்படையாய் அமைகிறது என்கிறார் வள்ளுவர். இந்த மழைநீரை ஏரிகள், குளங்களில் சேமித்து வைப்பது பற்றி இளங்கோவடிகள் மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இடியுடைப் பெருமழை எய்தா ஏகப்
பிழையாவிளையுள் பெருவளம் சுரப்ப
மழைபிணித் ஆண்ட (து)மன்னவன்”

சிலப். பா.வரி.26-28

இப்பாடலடியில், முறையாகப் பெய்யும் மழை நீரை ஏரி, குளங்களில் சேமித்து அவற்றைத் தக்க முறையில் பயன்படுத்தி, நாட்டை வளம்பெறச் செய்யும் மன்னன் இவன் என்பதாகும். இதேபோல, மழை நீரைச் சேமித்து வைப்பதற்கு ஏற்ற நீர் நிலைகளை அமைப்பது ஒரு மன்னனின் தலையாய கடமை என்பதை,

“நிலன் நெளிமருங்கின் நீர்நிலை பெருகத்
தட்டோரம்ம இவன் தட்டோரே

தள்ளாதோர் இவண் தள்ளாதோரே"**புறம். பா.எண். 18, 28-30**

என்று புலவர் புலவியனார், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பார்த்துப் பாடியுள்ளார். இதன் பொருள் நிலம் எங்கெங்கு பள்ளமாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் நீர் நிலைகள் அமையும்படி கரை அமைத்த மன்னர்களே இவ்வுலகில் என்றென்றும் அழியாப் புகழ்பெற்று விளங்குவர் என்பதாகும்.

நீர் நிலைகள்

மழைநீரைச் சேமித்து, சேமித்த நீரை திறம்படப் பயன்படுத்துவது எப்படி என்பதை அறிந்திருக்க வேண்டும். ஆறு, குளம், ஏரி, கிணறு, அருவி, கடல், அகழி, சுனை, உறை கிணறு போன்ற நீர் நிலைகள் பற்றிய குறிப்புகள் தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. சிறுபஞ்ச மூலம் நூலில் குளம் அமைக்கும் முறை, பொதுக்கிணறு அமைத்தல், வரத்துக்கால், மதகுகள், மிகைநீர் வெளியேறும் கலிங்கு, தூம்பு போன்றவற்றை எவ்வாறு அமைக்க வேண்டும் என்று கூட்கிறது.

- ஏரிகள்
- குளம்
- கிணறுகள்
- கலிங்கு
- சுருங்கை
- வரத்துக்கால்
- மதகுகள் (குமிழ்த்தூம்பு)
- கடல்

ஏரிகள்

**"அறையும் பொறையும் மணந்த தலைய
எண்ணாள் திங்கள் அணைய கொடுங்கரைத்
தெண்ணீர்ச் சிறுகுளம் கீள்வது மாதோ"**

புறம். பா.எண். 118

ஏரி எந்த வடிவில் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் புறநானூறு வழி அறிய முடிகிறது. மிகுதியாக வரும் ஆற்று வெள்ளநீரை தம்முள் அடக்கிக் கொள்ளக்கூடிய பெரும் ஏரிகள் இருப்பது ஒரு நாட்டுக்குச் சிறப்பு என்பதை,

"யாறுள் அடங்குங்குளமுள வீறுசால்"**நான்மணிக். பா.எண். 54**

என்று நான்மணிக்கடிகை குறிப்பிடுகிறது. நீரினை உரிய முறையில் சேமித்து நீர் இல்லாத காலங்களில் பயன்படுத்தக் கூடிய முறையை இப்பாடல் விளக்குகிறது. ஆற்றின் மிகுதியான நீரை உள்வாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய பேரேரிகள் உரிய ஆழ அகலத்துடன் இருக்க வேண்டும் . அப்படி இருந்தான் தான் வெள்ளம் உண்டாகும் காலங்களில் அதிகப்படியான நீர் வீணாகிக் கடலில் கலக்காமல் சேமித்து நீர்த்தேவை ஏற்படும் காலங்களில் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்பதை தமிழர்கள் உணர்ந்திருந்ததை அறிய முடிகிறது.

குளம்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றான திரிகடுகத்தில், நீர் வரும் வரத்துக்கால் நன்கு அமையாத குளம் இருப்பின் அதனால் பயன் குறையும் என்ற செய்தியை,

“வாய்நன் கமையாக் குளனும் வயிறாரத்
தாய்முலை யுண்ணாக் குழவியும் சேய்மரபில்
கல்விமாண் பில்லாத மாந்தரும் இம்மூவர்
நல்குரவு சேரப்பட்டார்”

திரிகடுகம், பா.எண். 83

என்று, தாய்ப்பால் அருந்தாத குழந்தையும், கல்வி அற்ற நிலையில் உள்ளவர்களும் எப்படி சிறக்க முடியாதோ, அதுபோல் வாய் நன்கு அமையாத குளமும் இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். பெருவெள்ளம் ஏற்படும் காலங்களில் அந்நீரை உரிய முறையில் சேமித்து, நீர் இல்லாத காலங்களில் பயன்படுத்தக் கூடிய நிகழ்வை இத்தொடர் குறிப்பிடுகிறது.

“காவோடு அறக்குளம் தொட்டல் மிகஇனிதே”

இ.நாற்பது, பா.எண். 84

குளம் வெட்டுவித்தல் என்பது மிகப்பெரும் அறச்செயல். மழை நீரைத் தேக்கி வைத்துப் பயன்படுத்த ஏரிகள், குளங்கள் வெட்டுவிக்க வேண்டும் என்று இனியவை நாற்பது எடுத்துரைக்கின்றது. கண்மாய்களையும், குளங்களையும் காத்து அவற்றை முறையாகப் பராமரித்த செய்தியை

“பெருங்குளக் காவலன் போல

அருங்கடி அன்னையும் துயில் மறந்தனளே”

அகநானூறு பா.எண். 25

அகநானூற்றுப் பாடல் குறிப்பிடுகிறது. பணியிலும் மழையிலும் அடர்ந்த இருளிலும் ஏரியைக் காக்கும் காவலன்போல, குழந்தையைப் பாதுகாக்க அன்னை தன் தூக்கத்தை மறந்தாள் என்பது இப்பாடலின் பொருள். கண்ணை இமை காப்பதுபோல் குழந்தையை தாயானவள் காக்கும் செயல் ஒன்றாக எண்ணப்பட்டு நிலையை அறிய முடிகிறது.

“காவோடு அறக்குளம் தொட்டானும் நாவினால்”

திரிக., பா.எண். 70

சோலையை உண்டாக்குவதோடு, அறத்திற்குரிய குளத்தைத் தோண்டுவித்தவனும் உண்டு. குளம் வெட்டி நீரைச் சேமித்துப் பாதுகாப்பது மிகப்பெரிய அறச்செயலாக இங்கு உணர்த்தப்படுகிறது. சோலைகளை அமைப்பதற்கு அடிப்படைத் தேவையே நீர். அத்தகைய நீரினை சேமிப்பதற்கு குளங்களையும், கிணறுகளையும், ஆற்றினையும், ஏரிகளையும், மேம்படுத்துவது அறச்செயலாக திரிகடுகம் உணர்த்துகின்றது.

கிணறு

மக்களுக்கு குடிநீர் தரவல்ல கிணறுகளை குறைவில்லாமல் செய்வது முதன்மையான அறச்செயலாகும். இதனை,

“கூவல் குறைவின்றித் தொட்டனும்”

திரிக. பா.எண். 6

என்று திரிகடுகம் நூல் கூறுகின்றது. ஆழமான கிணற்றுநீர் தூய நீராக இருக்கும் என்பதையும், கோடைகாலங்களில் குளிர்ச்சியாகவும், குளிர்காலங்களில் வெது வெதுப்பாகவும் திகழும் தன்மை கிணற்று நீருக்கு மட்டுமே உள்ளது என்பதை திரிகடுகத்தின் வழியாக அறிய முடிகிறது.

“உணற் கினிய இன்னீர் பிறி(து) உழி இல் என்னும்

கிண நகத்துத் தேரைபோல் ஆகார்”

பழமொழி. பா.எண். 6

குடிப்பதற்கு உவர்ப்பு இல்லாத நல்லநீர் என்று கிணற்று நீரை சங்க நூலாகிய பழமொழி நானூறும் சுட்டுகின்றது.

“குளந்தொட்டு கோடு பதித்து வழி சித்து

உளந்தொட்டு உழவயலாக்கி - வளந்தொட்டு

பாடு படுங்கிணற் றோடென்றிவ் வைம்பாற்

கடுத்தான் ஏகுவர்க்கத் தினிது”

சிறுபஞ். பா.எண். 65

என்ற பாடல்வரிகளில் ஏரிகளில் அமைக்கப்பட வேண்டிய முறையை சிறுபஞ்சமூலம் என்ற நூலின் வழி எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. குளத்தை வெட்டி[தொட்டு], கலிங்கு[கோடு] பதித்து, நீர் ஓடும் வழிகளை – ஆறு, வாய்க்கால்) குளத்துக்கு நீர் வரும் வரத்துக்காலையும் வயல்களுக்கு நீர் போகும் போக்குக் கால்களையும்(உண்டாக்கி)சித்து(, வரம்பு இட்டு எருப்போட்டு, உழுது வயல்களாக்கி, வளப்படுத்தி , பொதுக் கிணறுகளையும் உருவாக்குவோர் சுவர்க்கத்துக்குப் போவார்களாம் என்கிறது பாடல்.

சுனை

சுனை நீர் என்பது இயற்கை நீர் நிலைகளுள் ஒன்றாகும். மழைக்காலத்துப் பெய்த மழைநீரைச் சேமித்து வைக்கும் நீராதாரம் ஆகும். சுனையிலுள்ள நீரானது மலையின் வாழ்க்கை நடத்தும் விலங்கினங்களுக்கு அம்மழையின் நிறைந்த வகையில் உள்ளது. சுனையினது தோற்றம் கள்ளைப் பெய்த நீலக்குப்பிகளைப் போன்ற சிறிய வாயையுடைய சுனையின் கண் உள்ளனவாகிய பிளந்த வாயை கொண்டிருந்தன.

“மட்டம் பெய்த மணிக்கலத் தன்ன

இட்டுவாய்ச் சுனை”

குறுந்.193:1-2

என பாடலடிகளின் மூலமாக அரிசில் கிழார் சுட்டுகின்றார். சிறுசிறு சுனைகள் பல மலைமீது காணப்படுவது ஏறும்புப் புற்றுப்போல் இருந்ததாகப் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளதை. ‘ஏறும்பி அளையின் குறும்பல் சுனை’ குறுந்தொகையின் பாடலடியின் மூலமாக ஓதலாந்தையார் காட்டுகின்றார்.

கலிங்கு

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் இத்தகு நீர்நிலைகளில் இருந்து மிகு நீட்டி வெளியேற்ற ‘கலிங்கு’ என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தனர். இக்கலிங்கு குறித்த தகவல்கள் மிகுதியாக இலக்கியங்களில்

சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. இத்தகைய தொழில்நுட்பம் தமிழகத்தில் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே பயன்பாட்டில் இருந்து வந்துள்ளது.

- நீர் ஒழுங்குபடுத்துதல் - இது நீர்நிலைகளில் உள்ள அதிகப்படியான நீரை கட்டுப்படுத்தி வெளியேற்ற உதவுகிறது.
- கட்டுமானப் பொருள் - பொதுவாக கற்களைக் கொண்டு அமைக்கப்படுகிறது.
- பயன்பாடு - நீர்ப்பாசனத்திற்கு நீரை திறம்பட கொண்டு செல்லவும் இது உதவுகிறது.
- பாதுகாப்பு - ஏரி அல்லது கண்மாய் போன்ற நீர்த்தேக்கங்கள் உடைவதை தடுக்கிறது.
- வேறுப் பெயர்கள் - கலிங்கல், கலிஞ்சு, மதகு என்றும் அழைக்கப்படும்.

சுருக்கமாக, கலிங்கு என்பது நீர் மேலாண்மையில் ஒரு பழமையான மற்றும் பயனுள்ள அமைப்பாகும். இது நீர்நிலைகளின் பாதுகாப்பு மற்றும் பயன்பாட்டை உறுதி செய்வதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

சுருங்கை

பெரிய நீர்த் தேக்கங்களில் இருந்து நீர் வெளியேறவும், நீரை எடுத்துச் செல்லவும் சுருங்கைச் சிறிய குழாய்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மணிமேகலையில் புத்ததேவன் தோற்றம் பற்றிக் கூறவரும் கூலவாணிகன் சாத்தனார்,

“பெருங்குள மருங்கில் சுருங்கைச் சிறுவழி

இரும்பெரு நீத்தம் புகுவது போல”

மணி. அற.தொழு.காதை. 80

என்கிறார். ‘சுருங்கை’ என்பது பூமிக்கடியில் செல்லும் சிறிய குழாய். அதாவது பெருங்குளங்களாகிய பேரேரிகளின் ஒருபுறம் உள்ள சிறிய சுருங்கை வழியாக அங்கு தேக்கப்பட்ட நீர் வெளியேறி மக்களுக்கு அளவிட இயலாத வகையில் பயன்தரும். பழந்தமிழர்கள், நனிநாகரிகம் மிக்கவர்களாக இருந்தனர் என்பதற்கும், நகர அமைப்பில் சுருங்கை போன்ற தொழில்நுட்பத்துடன் கூடிய கழிவுநீர் வெளியேற்ற முறைகளை அமைத்திருந்தனர் என்பதற்கும் இது ஒரு சான்றாகும்.

மதகு

தமிழகத்தின் ஏரிகளிலும், குளங்களிலும் இருந்து நீர் வெளியேற்றும் மதகு அமைப்பு சுருங்கைகளாக இருந்தன. இந்த மதகு அமைப்பே ‘குமிழித்தாம்பு’ எனப்பட்டது. இதேபோல் பெருக்கெடுத்து மிகுவேகத்தில் ஓடிவரும் நீரை குறுக்கே தடுப்பணை அமைத்துத் தடுப்பதற்கு மிகுந்த தொழில்நுட்ப அறிவு தேவைப்படும். அவ்வாறு பெருக்கெடுத்து வரும் நீரை கற்கள் கொண்டு தடுத்து நிறுத்தும் முறை ‘தடுப்பணை கற்சிறை’ எனப்பட்டது. தொல்காப்பியத்தில்,

“பெருகு நீர் வெள்ளம் ஒருவன் தடுத்து நிறுத்தாற் போல,

ஆற்று நீர் வெள்ளம் கற்சிறை தடுத்து நிறுத்துகிறது”

தொல். 725-726

என்று கூறியுள்ளார் தொல்காப்பியர். சோழர் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பு முறையாகக் அறிய முடிகிறது. ஏரிகளின் நீரை அளவாக வெளியேற்றுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட அறிவியல்

பூர்வமான நீர்ப்பாசன அமைப்பு இது. இதில், ஒரு கற்பெட்டி மற்றும் அதனுள்ளே நீரோடி என்ற துளையுடன் கூடிய அமைப்பு இருக்கும். குளத்து நீரை வயல்களுக்குப் பாய்ச்சுவதற்கு உதவுகிறது. நீர்நிலைகளில் உள்ள நீரைத் தேவைக்கேற்ப வெளியேற்றவும், தேவையில்லாதபோது நீர் வெளியேறுவதைத் தடுக்கவும் பயன்படுகிறது. மழைநீரைச் சேமித்து, அதைத் திறம்படப் பயன்படுத்துவதற்கான ஒரு முக்கிய அங்கமாகும்.

கடல்நீர்

கடல்நீரே மழையை பெய்துவிக்க பெரிதும் ஆதாரமாக உள்ளதுமழைநீரால் தான் நாடுவளம் . பெறும். அத்தகைய மழைநீரை சேமித்து வைக்கத்தான் நாம் குளம், கிணறு, ஆறு, ஏரிகள் ஆகியவை உருவாக்கப்பட்டது. மூன்று பக்கமும் கடலால் சூழப்பட்ட நம் தேசம் நாவலந்தீவு என்று அழைக்கப்பட்டது. காற்றினால் மோதப்பட்ட மேகம் மின்னலையும், இருளையும், மாறி மாறிப் பரப்பி, மழைப் பொழியச் செய்கின்றது.

வானிலிருந்து மண்ணிற்கு வரும் மழைநீர், மண்ணில் பல்வேறு தன்மைகளுக்கு, சூழல்களுக்கு உட்பட்டு அதன் நிலையை அடைகிறது. அவற்றுள் சூரியன் வெப்பத்தால் ஆவியாவதும், காற்றினில் நீராவிடாக உறைந்திருப்பதும், பனிநீராக நிலவியிருப்பதும், நிலமும் நீரும் ஒன்றாகிப் போவதும் நிலத்திற்கும் நீருக்கும் உள்ள தன்மைகளால் ஏற்படுவனவாகும். உலகத்தின் பெரும்பகுதி கடலால் சூழப்பட்டுள்ளது. மூன்றில் ஒரு பங்காக அமைந்திருக்கும் நிலப்பரப்பே மக்கள் வாழிடமாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுலகம் கடலால் சூழப்பட்டிருந்தமையை நம் முன்னோர்கள் மிகச்சிறப்பாக அறிந்து வைத்திருந்துள்ளனர். இதனை,

“நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி

தான் நல்காதாகி விடின்”

திருக். கு.எண். 17

மேகமானது கடலிலிருந்து நீரை மொண்டு வந்து அக்கடலிலேயே மழையாகப் பெய்யாவிடில் பெரியகடலும் தன் வளங்குறைந்து போகும் என்பதை நாம் உணரலாம். மேலும்,

“மாவலந்த நோக்கினா யூனீயந்தார் மாக்கடல்கூழ்

நாவலந்தீ வாள் வாரே நன்கு”

ஏலாதி. பா.எண். 56

“விரிகடல் வேலி வியலுலகம்”

(சிறுபாண். பா.வரி. 114)

“விரிதிரை பெருங்கடல் வளைஇய உலகம்”

(குறு. பா.எண்.41-11)

“கடனீர் முகந்த கமன்ஞ்சு லெழிலி

குடமலை யாகத்துக் கொள்ளம் பிறைக்கும்”

கார். பா.எண். 33

“புலவுக் கடல் உடுத்த... மலர்தலை உலகம்”

(பெரும்பாண். பா.வரி. 409-410)

“இருள்நிர முந்நீர் வளைஇய உலகம்”

(குறு. பா.எண்.293)

“கருங்கடல் மேய்ந்த கமஞ்சு லெழிலி
இருங்க லிறுவரை யேறி யுயிர்க்கும் ”

கார்.எண்.பா , 37

“கடல்கூழ் மண்டிலம்”

(குறு. பா.எண். 137-7)

போன்ற வரிகள் கடலின் சிறப்பையும் அதன் தன்மையும் இன்றியமையாத நிலைப்பாட்டையும் பாங்குற எடுத்துரைக்கின்றன.

ஊற்றுநீர்

நிலத்தடி நீர் இயற்கையாகப் புவி மேற்பரப்பில் கசிந்து வெளிப்படும் ஒரு இடமாகும். மழை நீர் நிலத்தின் வழியாக உறிஞ்சப்பட்டு, பாறைகள் அல்லது இறுக்கமான தரையின் மூலம் தடுக்கப்பட்டு, அங்கு தேங்கிய நீர் நிலத்தடி நீர்நிலைகளில் இருந்து கசிந்து வெளிப்படுவதே ஊற்றாகும். ஊற்றுகள், குறிப்பாக வறண்ட பகுதிகளில், சுத்தமான மற்றும் நன்னீர் ஆதாரங்களாக விளங்குகின்றன.

- வெப்ப ஊற்று - சில ஊற்றுகள் வெப்பமான நீரைக் கொண்டிருக்கும், இவை புவியின் உட்புற வெப்பத்தால் உருவாகின்றன.
- பள்ளவூற்று - நிலத்தின் மேற்பரப்பு, ஒரு நீர்நிலையின் தரை மட்டத்தை விடக் கீழ் சென்றால், பள்ளவூற்றுகள் உருவாகின்றன.
- ஆட்டிசியன் கிணறு - சில நேரங்களில், இந்த நீர் அழுத்தத்தின் கீழ் மேலே பீய்ச்சி அடிக்கும்.

“உண்ணீநீர் வளங்குளம் கூவல் வழிப்புரை

தண்ணீரே அம்பலந்தான் பாற்படுத்தான் - பண்ணீர

பாடலொ டாடல் பயின்றுயர் செல்வனாய்

கூடலொடு ஊடலுளான் கூர்ந்து”

ஏலாதி. பா.எண். 51

- பானகம், நீர்மோர் போன்ற உண்ணும் வளமான நீர்
- நீர் தேங்கும் குளம்
- வழியில் திருப்பி விட்ட நீரோடை
- தண்ணீர்ப் பந்தல்
- நீர் ஊறத் தோண்டிய கூவல்-கிணறு
- தங்கும் பொதுமன்றம்

குளம், கிணறு, வாய்க்கால் வெட்டுதல், ஊற்றுக்குழி தோண்டுதல் முதலியவற்றால் அதனை ஆங்காங்கு வளம்படுத்தித் தருபவற்றை ‘உண்ணீர் வளம்’ என்று எடுத்துரைக்கின்றது. தண்ணீரின் பயன்பாட்டையும் தண்ணீர் இல்லாக் காலங்களில் ஊற்றுநீர் பயன்படுத்தும் முறையும் எடுத்துரைக்கின்றது ஏலாதி.

கோடைக் காலங்களில் ஆற்று மணலில் குழி தோண்டி அதிலிருந்து ஊறுகின்ற ஊற்று நீரினை உண்ணும் வழக்கம் இருந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. ஆற்றுநீர் வற்றிய காலங்களில், ஆற்றில் நீர் இல்லாத காலத்திலும் ஊற்றுநீர் பயன்படுத்திய செய்தியை நாலடியார் விளக்குகின்றது.

“உறுபுனல் தந்துல கூட்டி அறுமிடத்தும்

கல்லூர் றுழியூறும் ஆறேபோல்”

நாலடி. பா.எண். 185

நீர் வரத்து அதிகம் உள்ள காலத்திலும் உலக உயிர்களை காத்தும், உண்பதற்கு நீராகவும் பயன்பட்டு நீர் வற்றிய காலங்களிலும் மணற் பரப்பில் ஊற்று தோண்டி ஊற்று நீர் அளிக்கும் ஆற்றின் சிறப்புப் பற்றிக் காண முடிகிறது.

“அற்றக் கடைத்தும் அகல்யா நகழ்ந்தக்கால்

தெற்றெனத் தெண்ணீர் படும்”

நாலடி. பா.எண். 150

அகன்ற ஆறானது நீர் இல்லாத காலத்திலும் தோண்டியவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கும். அதுபோல, வறுமையில் வாடும் காலத்தில் நற்குடியில் பிறந்தவர்கள் தன்னை நாடி வந்தவர் சோர்வடையும்போது ஊற்று நீர் போல உதவுவர் என்கிறது நாலடியார்.

“உறைப்பருங் காலத்தும் ஊற்றுநீர்க்கேணி

இறைத்துணினும் ஊராற்றும் என்பர்”

நாலடி. பா.எண். 185

மழைத்துளித்தலில்லாத காலத்திலும் ஊற்று நீரையுடைய சிறிய நீர்நிலையை உண்பதற்கு நீராகவும் வயல் வெளிகளை வளம்பெறச் செய்ய இறைத்து உண்ணுவதற்கும் ஊரில் உள்ள அனைவர்க்கும் உதவுவதாக உள்ளது.

முடிவுரை

தமிழ் இலக்கியங்கள், நீரின்றி அமையாது இவ்வுலகம் என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. சங்க இலக்கியங்களில் பல்வேறு நீர் நிலைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இந்த நீர்நிலைகளின் வகைகள், அவற்றின் பயன்பாடுகள், மற்றும் அவற்றை பாதுகாக்கும் முறைகள் இலக்கியங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. குறுந்தொகை மற்றும் நற்றிணை போன்ற நூல்களில், மழை நீரை சேமித்து வைப்பது பற்றியும், ஏரிகள் மற்றும் குளங்களை அமைப்பது பற்றியும் பாடல்கள் உள்ளன. மேலும், பரிபாடல் போன்ற நூல்களில், நீரை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது, கழிவு நீரை எவ்வாறு வெளியேற்றுவது போன்ற செய்திகள் காணப்படுகின்றன. நீரை சேமித்து, பாதுகாத்து, திறம்பட பயன்படுத்தும் முறைகளை விளக்குகின்றன. இது, அக்கால மக்களின் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப அறிவை வெளிப்படுத்துகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், நல்வழி, பாரி நிலையம், 2016
2. திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரை, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், 2023
3. ப.சரவணன், சிலப்பதிகாரம், சந்தியா பதிப்பகம், 2008
4. புலியூர்க் கேசிகன், புறநானூறு, கௌரா பதிப்பகம், 2006
5. ஞா.மாணிக்கவாசகன், நான்மணிக்கடிகை மூலமும் விளக்க உரையும், உமா பதிப்பகம், ஐந்தாம் பதிப்பு.
6. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், திரிகடுகம், பாரி நிலையம், 2019
7. இனியவை நாற்பது இன்னா நாற்பது சிறுபஞ்ச மூலம் (மூலமும் தெளிவுரையும்), [தமிழரசன்](#), நர்மதா பதிப்பகம், 2021
8. புலியூர்க் கேசிகன், அகநானூறு, கௌரா பதிப்பகம்
9. புலியூர்க் கேசிகன், பழமொழி நானூறு மூலமும் உரையும், கௌரா பதிப்பகம், 2010
10. மகேந்திரவர்மன் சம்பத்து, சிறுபஞ்சமூலம், சாரதா பதிப்பகம்.
11. [புலியூர்க் கேசிகன்](#), குறுந்தொகை, கௌரா பதிப்பகம்
12. ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை, ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், மணிமேகலை (மூலமும் உரையும்), சாரதா பதிப்பகம், 2019
13. இளம்பூரணனார், தொல்காப்பியம் (எழுத்து – சொல் – பொருள்), கௌரா பதிப்பகக் குழுமம், 2017
14. முத்து ராமமூர்த்தி, பத்துப்பாட்டு மூலமும் தெளிவுரையும், கௌரா பதிப்பகக் குழுமம்
15. அறிஞர் ச.வே.சுப்பிரமணியம், சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை மூலமும் தெளிவுரையும் மூன்று) தொகுதிகள்), மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2021

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](#).